Skandinaviska Hushållsartiklar

Munkpannor. Plättpannor.

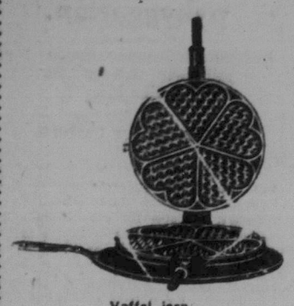

Vaffel jern.

KRUMB KAKE Rosett-järn
SPRITSSPRUTOR
GOROJÄRN
BAKELSEFORMAR
BRÖDKAVLAR
PASTRY TRIMMERS

OM EDER HANDLANDE ICKE KAN FÖRSE ER, SKRIV EFTER KATALOG OCH PRISLISTOR.

Western Importing Company
CORISTINE BUILDING,
MONTREAL, P. Q.

DEN SNURRANDE DANSITETEN I FJÄSKOPS DANSLOKAL.

För S. C. T. av Härjedals-Lasse.

Visst är det skojigt,
fästligt och stojigt,
när det är svänghoppsbal
i Fjäskops danslokal;
jag just berätta vill
hur det går till.

Pojkarna hurra,
hojta och snurra,
och dansa jazzpolkett
och röka cigarett
och hoppa foxtrothopp
i fullt galopp.

Flickorna svansa,
hoppa och dansa,
i sina ungdomsår
med shinglat polkahår
och långa smala ben
i fästligt sken.

Käringar svänga,
dansa och blänga.
A hejsan vad det går!
De dansa all slags dans
med elegans.

Gubbar i svängen
dansa refrängen.
De fått en tår på tand
och vingla litet grand
och pröva sina ben
i månens sken.

Fjantar och fjollar
snurra som stollar.
Hela societeten
uti dansiteten
snurra sig med kläm
till klockan fem.

FRÅN GRIMSHAW, ALTA.

Var god och finn inneliggande 2 dollar för tidningen. Jag har läst den i 25 år nu och jag kan ej vara den för utan.

Med all högaktning
Gus. Anderson.

GRÅTT HÅR
Återställt till naturlig färg

på ett naturligt sätt eller pengar pengar tillbaka. Photo-Hue återställer allt grått hår till dess ursprungliga färg. Photo-Hue frambringar åter glänsande ungdomligt hår för varje gråhårig person.

Photo-Hue färgar grått hår från roten till toppen och lägger ej hinder i vägen för shampoo-behandling, en marcel eller permanent wave.

Vi uppmana er försöka i dag. Få ett paket hos

JUEL DENN'S
PHOTO-HUE
HOME REMEDIES SALE
Dept. S. 660 Main Street,
Winnipeg, Man.

FRÅN STOCKHOLM, SASK.

Ärade Redaktör.

Härmed närslutes $4.00 som prenumeration å Svenska Canada-Tidningen. Ursäkta dröjsmålet. Tack för Eder mycket goda tidning.

Vänligen.
P. K. Danielson.

FRÅN ERICKSON, MAN.

Ärade Red.

Härmed inneslutes $2.00 som prenumerationsavgift. Ni torde vara av den godheten ursäkta mig att det gått något över tiden. Jag torde kanske framdeles kunna gottgöra detsamma på något sätt. Tack för Eder goda och intressanta tidning.

Nils Halvarson.

FRÅN BURNT LAKE, ALTA.

Herr Red.

Jag får genom Svenska Canada-Tidningen tacka herr Melander för att han gjorde en liten titt till Burnt Lake. Om jag varit kvick, kunde jag väl fått betala min skuld till tidningen. Herrar Remidav och Backman reste oss stolt förbi med den tanken kanske att folket här äro för mycket kyrkliga av sig. Men de skulle för en gång skull ha prövat dem. På tal om kyrkor, så får jag omtala, att det även är en baptistkyrka här, och den har varit öppen där för alla, sak samma om det har varit heliga hopare eller 2—2. En vacker dag var det en av fruarna som tänkte att det gick för långt, det måste bli ordning och sätck, varför hon läste dörrarna och spikade för fönstren och gick därpå hem högst belåten. Hon tänkte ej på bibelordet: Vad I viljen människorna skola göra eder, det gören I och dem. Hon fick dock sanna det och fick ännu ett lås på dörren och grinden. Då fick hon också sanna ordspråket att lås och kedjor äro bara för uppriktigt folk, och vem kunde tänka annat när det var fråga om en kyrka. Det sista låset försvann för gott. Och nu har namnet på kyrkan blivit ändrat till "äktenskaps kyrka" och den har verkligen gjort rätt för det namnet, ty det är flera lyckliga äktenskap (få vi hoppas) som här stiftats på sista tiden. Därför vill jag råda dem som vilja knyta hymens band att besöka denna kyrka och det skall gå Eder väl.

Jag besökte en granne som läste Tribunen-Nyheter och jag frågade varför han ej läste Canada-Tidningen varpå han svarade: "Om jag skall få några nyheter från Canada, så måste jag ha en stats-tidning" Till sist vill jag säga några ord om tidningen. Den är till min belåtenhet och med den nya redaktören och pressen ha vi de bästa förhoppningar.

En av tidningens läsare.

Vår värderade skribent har i sitt brev nämnt en sak, som vi själva vid flera tillfällen uppmärksammat, nämligen den, att det finns en del personer, som tro, att de måste hålla sig med tidningar från Förenta Staterna för att erhålla nyheter från Canada. På vilken grund denna tro är baserad är för oss en gåta. Det troliga är dock, att personer som nestå någonting sådant, aldrig läsa våra svensk-canadensiska tidningar, ty om de det gjorde, skulle de genast se, hur grundlöst påståendet är. För att bevisa, att Svenska Canada-Tidningen ägnar allra största delen av sitt utrymme åt Canada-nyheter, skola vi blott nämna, att t. ex. i numret för den 25 mars mars förekom cirka tio spalter av nyhetsmeddelanden från Canada, förutom specialartiklar, brev o. d. som mer eller mindre handla om canadensiska förhållanden och händelser. Vilken tidning i Förenta Staterna ägnar så stort utrymme åt meddelanden från Canada? Vi kunna fullt sanningsenligt säga, att icke en enda svensk tidning i Förenta Staterna ägnar mer än högst tre eller fyra spalter åt sina Canada-avdelningar och en hel del av de nyheter, som där förekomma, äro tagna ur vår egen tidning, vilket vi naturligtvis icke på något sätt förebrå sagda tidningar för, ty nyheter äro så att säga allmän egendom. Från det sagda framgår, att sådana påståenden, som det av vår skribent omtalade, äro helt och hållet ogrundade, och svenskarna i Canada skulle giva vårt företag större rättvisa om man allmänt läste vår tidning och noggrannt studerade dess innehåll innan man gör fördomsfulla, ogrundade och orättvisa anmärkningar mot desamma. — Red.

ETT TACK OCH FARVÄL TILL MITT FÖRRA PASTORAT, STOCKHOLM-PERCIVAL.

Då denna skrivelse påbörjas har jag ej ännu varit i Percival och predikat avsked, och då den observeras i tidningarna så äro vi med all säkerhet många mil "på andra sidan gränsen" — i Uncle Sams rike och på väg till fädernas land, Sverige. Men emedan handen de sista flyttningsdagarna brukar bliva litet darrig och svag till följd av överansträngda kroppskrafter och för mycket tänkande så börjar jag den innan allt är överstånd.

Jag har varit stationerad präst här uppe i Canada något över fem år och hela tiden tjänat som ordinarie präst i Percival och sedan vakansen efter pastor Grönberg ävenså Stockholm. Dessa kolonier, som torde vara två av de största svenska samhällen i Canada, bebos av ett snällt och delvis kyrkligt folk, ganska mycket besläktade med varandra. De hava emigrerat förnämligast från Norra Sverige och de flesta av dem ha lyckats bra i det ekonomiska. Besynnerligt är, att de som äro de bästa kyrkmedlemmarna har såsom en regel blivit mest välsignad i det ekonomiska. I Percival ha vi flera goda släktskap som ha sin själ och sitt högsta intresse i kyrkan. Bland dessa vilja vi namngiva, Halvar Hanson och hans släkt, O. Holmgren, Ivan Nelson, N. O. Erikson, Hemming Olson, A. Nyström, P. Johanson och konferensens "pappa" Per Wickberg som i ur och skur försökt sitt allra bästa att få församlingen att stå vid lag. En av denna församlings framtida arbetare kommer nog Erik Strandlund att bliva. Han tillhör en god, kyrklig släkt som alltid har haft ett gott ord att säga om kyrkan och dess verksamhet och har ett stort inflytande i samhället. Ett gott karaktärsdrag i denna församling är, att de äro, eniga.

Här i Stockholm bär konferensens skönaste helgedom vittne om att det finnes ett uppoffrande folk. De hava konferensens både skönaste såväl som dyrbaraste kyrka uppbyggd för några år sedan. För de flesta av dem som då uppoffrade mycket torde det ha varit en ganska lätt sak emedan de först hade uppoffrat det för oss allra svåraste — nämligen vårt självviska ego (jag) och låtit livet i Kristus vara deras allt. Bland dessa vilja vi nämnda bröderna Selin och F. Johanson med deras gifta och ogifta barn, Jonas Erikson, Erik Lindahl, E. Berg, August Höglund samt änkan Jöns Olson. Men så sorgligt nog torde det finnas sådana medlemmar som man kunde beräkna bättre utan emedan de haft förmånen att varit uppfostrade i herdetjället själv, men som efter min personliga övertygelse, gjorde kyrkoråd och församling en tjänst med att lämna församlingen. Här uppe i Stockholm äger församlingen även några goda, kyrkliga vänner som ännu stå utanför församlingen, men som torde i en snar framtid förena sig med densamma. Bland dessa vill jag nämna en släkting till Per Vickberg i Percival, nämligen den äldsta sonen till Erik Vickberg, Erik o. hans gemytliga hustru. I båda församlingarna finnes en stor del andra som borde nämnas, såsom Gust. Anderson, Jacob Wennman m. fl., men för utrymmets bevarande kan det ej ske.

Jag har mottagit löfte om en förmånlig komministersyssla med utsikt till kyrkoherdebefattning i samma pastorat inom några år i mitt födelsestift Växjö, vilket är orsaken att jag nu har lämnat detta pastorat.

Att ta farväl av en församling där man varit en tid kännes alltid svårt och det kändes ännu svårare denna gång, mest därför att de flesta älska Guds ords förkunnare och förkunnelse. Präster här upp i Canada är det ju ej överflöd på och därför var det svårt i den tanken på att de ha ytterst små utsikter att få en passande herde inom några år. Dock tror jag att synodens missionsstyrelse kunde bistå dem såvida de därom bleve omtodda.

I Stockholm predikade jag avsked söndagen den 7 mars som var ungefär den svåraste predikan jag förrättat på dess predikstol. På onsdagen efter denna söndag oss obemärkt hade hela församlingn och en del vänner samlats i kyrkans matsal och där dukades ett dignande kaffebord. Kaffelukten kändes ända till prästhuset så jag tog för givet ett bröllop skulle stunda där nere. Men så kom Selin in och bad oss komma över. Där nere åto vi och drucko så vi nästan ej hade behov av mera förplägning förrän vi voro på tåget till Winnipeg, och då hade vi ett helt förråd av mrs. Jöns Olsons och andras goda och välsmakande smörgåsar. Sedan kaffedrickningen var överstökad kom det allra skönaste av allt. En av församlingens diakoner kom upp till mig med en önskan att ha en sång tillsammans samt bibelläsning och bön och detta med gråt i halsen. Under sången satt jag och önskade att någon annan ville då tala, ty nästan alla hade tårar i ögonen vilket blev ett problem för mig hur jag skull kunna hålla mig för att göra detsamma och då därmed vara förhindrad att säga mitt sista tack och farväl. Jag kunde dock säga något och då jag slutat tog församlingskassören vid, vilken med klingande mynt överlämnade sitt tal i form av en subskriberad penningsumma. Tack kära vänner för allt vad Ni gjorde för oss under dessa flyttningsdagar — sent skall det glömmas.

Den sista resan till Percival anträddes i sällskap med P. Selin och Erik Strömberg i den senares automobil, lördagen den 13 mars. Allt gick som vanligt i de djupa dalsänkningarna. Jag för min del tog in hos den rättrogna församlingskassören, Jonas Strandlund där jag mådde bra. På söndagen var nästan hela gudstjänstlokalen fullsatt en halv timme före den utsatta tiden. Då jag delvis betraktade dessa väl kända och kära ansikten och delvis tänkte på vad som jag skulle få nåden att säga den sista gången, så genomgick mitt inre av en besynnerlig känsla av ängslan och av anklagelse att jag ej gjort vad som kunnat blivit gjort under dessa år som flytt. Men dock var jag självmedveten om att vi såsom kristna voro villiga att förlåta varandra och framför allt mottaga förlåtelse av överherden. Predikan förhöjdes med ett sångsolo av Herbert Nyström samt en sång av kören. Strax efter mitt avskedstal så trädde pionären och hedersdiakonen Per Wickberg fram och med sin silvertunga, som visserligen t. f. av tidens tand blivit något dallrande, men eljest begagnas i lika god vältalighet som förr, och framsade sitt och församlingens tack och farväl samt överlämnade en kärleksgåva i form av subskription, vilken mig veterligen var den största gåva någonsin uppt. för dylikt ändamål inom församlingen. För densamma utsades ett hjärtligt tack. Sedan skiljdes vi för att utan tvivel ej mötas mera såsom lärare och församling.

Ett hjärtligt tack käre Percivalbor för vad Ni gjort för oss under den gångna tiden. Ett tack till pastoratet i sin helhet. Jag vill giva Eder detta vitsord, att de få nog söka förgäves inom hela Canada-konferensen för att finna ett präktigare folk än vad Ni är. Håll endast tillsammans såsom församlingar i ett pastorat! Låt ingenting splittra Eder åt. I båda församlingarna utgöras medlemsskapet av samma folk med samma folkanda och levnadssätt. Håll tillsammans såsom medlemmar inom de respektive församlingarna. Bed Synodens Missionsstyrelse om hjälp till att få en passande präst.

Tillåt mig också utsäga ett hjärtligt tack till ämbetsbröder inom konferensen. Tack för rent broderskap, för samarbete. Jag vill också säga ett tack och farväl till alla smälänningar, skåningar och annat gott folk i Governour och Assiniboia, där jag tjänstgjort som vice pastor.

Nästa gång I från höra från mig så är jag troligtvis i det land som utan alla tvivel utgjordes av "Paradiset" Småland i forna dagar — — Till det resultat kan man ju komma till om man dömer saken efter närvarande förhållanden. Det blir således ett brev från för det förre "Paradiset."

R. K.

FRÅN BRITISH COLUMBIA

Det lider återigen emot fisksäsongen uti de djupa dolda fjälltrakterna i B. C., då vi alla taga oss en liten semestertid efter ett långt hårt knog och styra kosan till den stora vackra fjällsjön tjugofyra mil ifrån staden. Den som en gång besökt denna plats med sin underbara natur och sitt stora överflöd på fisk, glömmer ej platsen så lätt, ty det giver nytt liv åt tröttad slav och skänker rikedom åt uppriktiga själar, sådana, som hedra modern natur och se med ett tacksamt hjärta på det stora och ädla hon har lagt framför oss. Vägen, som leder ifrån staden ut till den underbara sjön, följer för det mesta ån eller floden, som tränger sig fram emellan de höga bergen. Även vägen måste ibland äta sig in i berget för att komma fram och därför så måste man lämna "matsäckflaskan" hemma, då man går på fisketur, åtminstone så borde man det.

Vid insjöns strand finnes en mängd små hus byggda, där det finare sällskapet slår sig i ro. De som ej ha något husrum, roa sig kanske bäst med att slå sig ned under ett stort träd, eller också i sin gamla Ford, där man är litet säkrare för nattanfall av kringvandrande björnar och kuguarer, de senare kanske de mest farliga genom sina lömska anfall och tysta smygande framåt, då de söka rov. I sjön finnas sex olika slags "trouts" förutom "squaw fish," men torde "Rainbow trout" och "Dolly Warden" vara de mest eftersökta och de mest intressanta att fånga. "Dolly Warden" är mest känd för sin trubbiga och starka växt samt sin goda, aldrig felande aptit, ty det händer ofta, att den anfäller en medbroder, som allaredan sitter på krok och får därmed dela dennes öde, om så är, att redskapen hålla för dess jätte kraft, då den visar sin styrka i vattnet.

"Rainbow trout" är av mindre växt men desto svårare att fånga, då den sätter sig till motvärn, ty dess vighet och stridslust torde mäta sig med vilken fisks som helst av samma storlek, och den skjuter ofta iväg i luften under sin hårda kamp for friheten.

Då man går ut att söka äventyr med de största fiskarna, måste man begagna mässingstråd i stället för vanliga metrevar, ty den sjunker bättre och håller sig djupare, då man måste gå ned runt femhundra fot för att få ett gott starkt napp. Huru djup sjön är på vissa ställen, är det ingen, som med bestämdhet vet, ty där berget stupar ned i sjön lodrätt som en vägg, där finnes ej häller någon botten, som en metrev kan haka sig fast i, så man badar helst en god bit därifrån för säkerhets skull. Runt sjön, vilkens längd är 35 mil, och runt två mil bred, finnes det millionals fot av timmer; den längsta och finaste skog man kan få se. Elden, dess största fiende, ödelade förliden sommar flera millioner fot och satte därmed ett dystert märke på det höga fjället och dess sköna gröna natur.

Bland fyrfotat villebråd torde hjorten stå främst, och finnes det av dem flera slag. De mest vanliga äro väl "musk deer" och "white tail." Jaktsäsongen under hösten tar väl många av dem, men det finnes gott om dem, så kom och få er en eller två bockar till hösten. Vänligen

Ludde.

SUPFRIHETSVISAN IGEN

"Lite gnabb ibland skadar aldrig ett grand" — om det härflyter ur kärlek och välvilja. Gnabb för gnabbets egen skull är ett oting och bör hållas ur tidningarna. Det tror jag är de flesta prenumeranternas önskan. Så har jag tänkt, och fördenskull vägrade jag i början att läsa prof. Lagers sista inlägg om supfriheten. Han får väl ändå behålla sista ordet; att en tidning skulle visa samma undfallenhet för mig som för en läroverksprofessor, väntar jag icke, och jag vill ogärna sätta någon hederlig människas tålamod på prov. Jag saknar icke förmåga att uppskatta bevisad redlighet och tjänstaktighet.

Emellertid är det mänskligt att vara nyfiken, och en morgon, innan jag steg upp, fick jag fatt i S. C. T. och läste prof. Lagers artikel. Det var vad jag väntat — ingenting, som förtjänar att svara på. Prof. Lagers omdöme om mig i allmänhet oroar mig icke. Vet han någonting ont om mig, som det är i allmänhetens intresse att få reda på, ber jag honom för all del sjunga ut. Han har ofta gjort sig till, som om det skulle bli något av, men på slutet har det alltid blivit den gamla historien: "Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus." Vad det betyder, vet nog prof. Lager.

Jag vill nu blott meddela en berättigad och välbehövlig varning: Om någon tidning eller individ hädanefter understår sig att utbasuna, att jag hyllar vare sig full supfrihet eller supfrihet i någon form, kommer han att höra från den lagfirma, som jag anställt för det ändamålet. Det måste och skall bli ett slut på detta ofog. Jag kan icke prisgiva mitt rykte åt lättsinnet eller okynnet.

Jag ber vänligen, att prof. Lager hädanefter låter mig vara i fred. Om jag, såsom han säger, surrar omkring i hela universum, har jag kanske rättighet därtill. Han har gott om rum — låt honom surra åt ett annat håll!

J. B. Linderholm.

ETT BREV PÅ ENGELSKA.

Editor Swedish Weekly.

Please find enclosed postal note for $3.00 in payment for one years subscription to your valuable paper The Swedish News to Sweden, address same to Nils Sjödin, Näs, Bredbyn, Sweden. My old Dad has taken your paper almost as long as I can remember so that I am quite familiar with it although I am not a subscriber. We have never had the pleasure of seeing this place mentioned in your paper due, no doubt to the fact, that no one ever directed his energy to let you and the readers know that we are on

(Forts. å sid. 7)

En dosis — ögonblicklig lindring

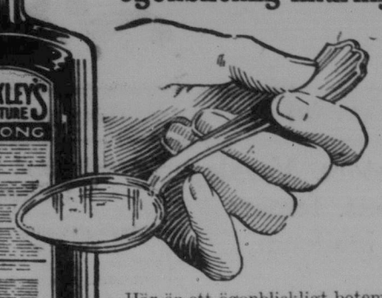

Här är ett ögonblickligt botemedel för hosta, luftrörskatarr och förkylningar—Buckley's blandning "Stark" och "Modifierad". Verkar som en blixt—en dosis stoppar hosta. Fråga Eder apotekare, han skall omtala hur gott det är.

Buckley's blandning är olik de gammalmodiga siraps- och oljemedicinerna. En vetenskaplig blandning av livsräddande ingridenser. Positiva resultat garanteras. Båda sorterna äro lika effektiva. Tillverkas av W. K. Buckley, Limited, 142 Mutual St., Toronto 2.

BUCKLEY'S
MIXTURE
"STRONG" OR "MODIFIED"

Varje apotek säljer Buckleys under penningarna-tillbaka garanti Pris 75c
Fås hos "Home Remedies Sales," 658 Main Str. Winnipeg, Man.
1708 Rose Street, Regina, Sask. 9916 Jasper Ave., Edmonton Alta.

Vi utlåna pängar för uppsättning till erfarna farmare.

Ni kan välja från över 200,000 acres av vårt ouppodlade land beläget i de beryktade

VERMILLION OCH WABAMUN DISTRIKTEN
i Central Alberta.

Ingen Kontant Betalning Fordras.
Vi äro ägare, icke Agenter.

Om Ni är en god arbetare och önskar fa en egen farm, ifyll nedanstående förfrågningsform och sänd den till vårt kontor i Winnipeg.

FÖRFRÅGNINGSFORM.

British Dominion Land Settlement Corporation, Ltd.
364 Main St., ...1926
Winnipeg, Man.

Ärade Herrar:—

Jag är intresserad i Eder Land Settlement Plan och önskar att Ni tillsänder mig karta och allmänna upplysningar angående landet.

Jag är född i..... Jag har haft.....

års erfarenhet som jordbrukare i.....och jag
Provins eller stat

är nu sysselsatt med .....i.....Jag är
Ort.

.....år gammal.....min familj består av.....gossar,
Gift eller ogift.

ålder.....flickor, ålder..... Jag äger följande åker-

bruksredskap .....

Jag har $..... i kontanter och jag önskar veta hur stor summa Eder korporation är villig låna mig samt på vilka avbetalningsvillkor.

Mitt namn är.....

Min adress är.....

Sänd Edert svar till

British Dominion Land Settlement Corp., Ltd.
364 MAIN ST., WINNIPEG, MAN., CANADA.